

Arrest

nr. 72 423 van 21 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 22 september 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 december 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYSSE, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Aangaande A. L. (eerste verzoeker):

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 26 juli 2010, verklaart er zich op 1 juni 2011 een tweede maal vluchteling.

1.2. Op 19 augustus 2011 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 22 augustus 2011 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u van Armeense origine en bent u in het bezit van het Armeense staatsburgerschap. Op 26 juli 2010 bent u in België toegekomen en op dezelfde dag diende u hier, samen met uw zoon, G. A. (O.V. 6.661.621), een eerste asielaanvraag in. Op 19 november 2010 nam het CGVS terzake een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, waartegen u een beroep aanhangig maakte bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Deze beslissing werd op 25 februari 2011 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Vervolgens heeft u een cassatieberoep ingediend bij de Raad van State. Dit beroep werd op 12 mei 2011 verworpen. Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, diende u hier op 1 juni 2011 een tweede asielaanvraag in. U verklaart dat u niet naar uw land kunt terugkeren omwille van de problemen die u daar heeft gekend. Meer bepaald vreest u in geval van terugkeer nog steeds geslagen te worden door de politie. Aanleiding voor uw problemen was dat de schoonzoon van de politiechef van Gyumri uw zaak, een slagerij, wou afnemen. Na uw aankomst in België kreeg uw vrouw, A. K. (O.V. 6.661.613), in Moskou waar ze verbleef, dreigtelefoontjes. Op 1 juni 2011 heeft ook uw zoon, G. A. (O.V. 6.661.621), een tweede asielaanvraag ingediend. Ook uw vrouw, A. K. (O.V. 6.661.613), en uw dochter, S. A. (O.V. 6.823.085), dienden op 1 juni 2011 hier hun eerste asielaanvraag in. In het kader van uw tweede asielaanvraag legt u volgende documenten neer: een kopie van een foto van u en uw gezin, een kopie van uw militair boekje, een kopie van uw geboorteakte en een geneesmiddelenvoorschrift.

B. Motivering

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op wezenlijke wijze ondermijnd werd omwille van verschillende tegenstrijdigheden en ongerijmdheden tussen verklaringen van uzelf en deze van uw zoon, G. A. (O.V. 6.661.621). Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Ook het cassatieberoep dat u hiertegen indiende bij de Raad van State werd verworpen. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast. Het CGVS kan zich er toe beperken om in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen. Aangezien u in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag volhardt in de asielmotieven die eerder als ongeloofwaardig werden beschouwd, mag er van u worden verwacht dat u nieuwe elementen aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat de uitkomst van uw vorige asielaanvraag incorrect is en u alsnog in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. In casu komt het CGVS tot de slotsom dat u geen dergelijke elementen naar voren brengt. Zo moet worden vastgesteld dat u ter ondersteuning van uw tweede asielaanvraag verklaringen aflegt met betrekking tot gebeurtenissen die voortvloeien uit de moeilijkheden die u in het kader van uw vorige asielaanvraag heeft toegelicht. Meer bepaald verklaart u dat uw vrouw telefoontjes in Moskou kreeg (CGVS, p. 7). Hoewel u slecht op de hoogte bent van de omstandigheden van deze telefoontjes, blijkt uit de verklaringen van uw vrouw dat deze dreigtelefoontjes te maken hebben met de problemen die u in Armenië verklaarde te hebben gehad (CGVS vrouw A. K. (14.07.2011), p. 11). Er werd eerder beslist dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op wezenlijke wijze ondermijnd werd omwille van verschillende tegenstrijdigheden en ongerijmdheden in de verklaringen van uzelf en deze van uw zoon. Gezien het gebrek aan geloofwaardigheid van de eerder door u in het kader van uw eerste asielaanvraag verklaarde asielproblemen, kan evenmin geloof worden gehecht aan problemen die u in het causaal verlengde van deze problemen legt. Uw verklaring volgens dewelke uw vrouw dreigtelefoons kreeg, is niet van die aard dat ze de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid weerleggen. Wat betreft de documenten die u neerlegt ter staving van onderhavige nieuwe asielaanvraag, dient te worden opgemerkt dat ze de appreciatie van uw eerste asielaanvraag evenmin kunnen ontkrachten. Immers, de kopie van een foto van u en uw gezin bevat geen enkele informatie met betrekking tot de door u verklaarde problemen. Wat de kopie van uw militair boekje en de kopie van uw geboorteakte betreft, dient opgemerkt te worden dat u deze documenten reeds bij uw eerste asielaanvraag heeft neergelegd. Deze documenten bevatten geen informatie betreffende de door u verklaarde problemen. Wat het geneesmiddelenvoorschrift betreft, dient eveneens opgemerkt te worden dat het geen informatie bevat over de door u verklaarde problemen. Immers, dit document toont enkel aan dat een arts u een bepaald medicijn heeft voorgeschreven. Wat de door uw vrouw neergelegde documenten - een kopie van jullie huwelijksakte en een kopie van haar geboorteakte - betreft, dient eveneens opgemerkt te worden dat ze geen informatie bevatten betreffende de door u verklaarde problemen. De kopie van jullie huwelijksakte toont enkel aan dat u en A. K. officieel gehuwd zijn en de kopie van de geboorteakte van uw vrouw toont enkel haar identiteit aan. Volledigheidshalve zij erop gewezen dat uw echtgenote en uw zoon opnieuw verwijzen naar uw medische problemen als asielmotief. U had dit motief ook reeds in het kader van uw eerste asielaanvraag aangehaald. Toen

werd door het Commissariaat-generaal geoordeeld dat de verklaarde medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1A (2) van de Conventie van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Welnu, in de verklaringen van uw echtgenote en uw zoon werden evenmin elementen gevonden die vermogen deze inschatting te weerleggen. Uw echtgenote en uw zoon stellen beide dat de verzorging die u in Armenië voor uw nieraandoening kreeg, slecht was, dat meer bepaald de kunstnieren die voor uw nierdialyses werden gebruikt, 4 à 5 keren werden hergebruikt. Nergens uit de verklaringen van uw echtgenote of uw zoon blijkt echter dat er discriminatoire motieven aan de basis hiervan zouden liggen, of dat er met deze medische aanpak enige intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid of fysieke integriteit zou zijn gemoeid. Uw echtgenote en uw zoon stellen beide dat in Armenië de kunstnieren ook bij andere patiënten in het ziekenhuis waar u zich liet verzorgen, 4 à 5 keren worden gebruikt (CGVS echtgenote, p. 14; CGVS tweede asielaanvraag zoon, p. 5). Eveneens stelt uw echtgenote dat de kunstnieren in andere Armeense ziekenhuizen ook 4 à 5 keren worden gebruikt (CGVS echtgenote, p. 14). Uw zoon verklaart niet te weten of men in andere ziekenhuizen in Armenië dezelfde methode hanteert (CGVS tweede asielaanvraag zoon, p. 5). Ook weet hij niet om welke reden er voor u 1 kunstnier voor 4 dialyses wordt gebruikt (CGVS tweede asielaanvraag zoon, p. 5). U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van voornoemde wet van 15 december 1980. Voorgaande vaststellingen indachtig, moet worden vastgesteld dat er op grond van de door u aangereikte gegevens en uiteengezette motieven onvoldoende gegevens voorhanden zijn om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Aangaande A. S. (verzoekster):

1.1. Verzoekster die volgens haar verklaringen België binnenkwam op 12 mei 2010, verklaart er zich op 1 juni 2011 vluchteling.

1.2. Op 19 augustus 2011 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 22 augustus 2011 naar verzoekster werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Armeens staatsburger te zijn en van Armeense origine te zijn. Op 10 augustus 2010 heeft u uw land van herkomst verlaten en heeft u in Moskou in de Russische Federatie verbleven. Op 12 mei 2011 hebben u en uw moeder, A. K. (O.V. 6.661.613), Moskou per vliegtuig verlaten en zijn jullie naar België gereisd. Op 1 juni 2011 hebben u en uw moeder in België asiel aangevraagd. Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw vader, L. A. (O.V. 6.661.613), werden aangehaald en dat u zelf geen eigen vluchtmotieven aanhaalt. Uw moeder kreeg omwille van de problemen van uw vader dreigtelefoons in Moskou. Uw vader, L. A. (O.V. 6.661.613), en uw broer, G. A. (O.V. 6.661.621), dienden op 26 juli 2011 een eerste asielaanvraag in België in. Op 19 november 2010 nam het CGVS terzake een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, waartegen uw vader en uw broer een beroep aanhangig maakten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Deze beslissing werd op 25 februari 2011 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Vervolgens heeft uw vader een cassatieberoep ingediend bij de Raad van State. Dit beroep werd op 12 mei 2011 verworpen. Op 1 juni 2011 dienden uw vader en uw broer eveneens een tweede asielaanvraag in. U bent in het bezit van een kopie van uw geboorteakte.

B. Motivering

U verklaart dat alle redenen voor uw asielaanvraag gelinkt zijn aan de problemen van uw vader, L. A. (O.V. 6.661.613) (CGVS, p. 9). U verklaart zelf geen problemen te hebben (CGVS, p. 9). Aangezien in het kader van de asielaanvraag van uw vader, L. A. (O.V. 6.661.613) de beslissing is genomen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige

schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing van uw vader werd als volgt gemotiveerd: "Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire 1 beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op wezenlijke wijze ondermijnd werd omwille van verschillende tegenstrijdigheden en ongerijmdheden tussen verklaringen van uzelf en deze van uw zoon, G. A. (O.V. 6.661.621). Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Ook het cassatieberoep dat u hiertegen indiende bij de Raad van State werd verworpen. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast. Het CGVS kan zich er toe beperken om in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen. Aangezien u in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag volhardt in de asielmotieven die eerder als ongeloofwaardig werden beschouwd, mag er van u worden verwacht dat u nieuwe elementen aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat de uitkomst van uw vorige asielaanvraag incorrect is en u alsnog in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. In casu komt het CGVS tot de slotsom dat u geen dergelijke elementen naar voren brengt. Zo moet worden vastgesteld dat u ter ondersteuning van uw tweede asielaanvraag verklaringen aflegt met betrekking tot gebeurtenissen die voortvloeien uit de moeilijkheden die u in het kader van uw vorige asielaanvraag heeft toegelicht. Meer bepaald verklaart u dat uw vrouw telefoontjes in Moskou kreeg (CGVS, p. 7). Hoewel u slecht op de hoogte bent van de omstandigheden van deze telefoontjes, blijkt uit de verklaringen van uw vrouw dat deze dreigtelefoontjes te maken hebben met de problemen die u in Armenië verklaarde te hebben gehad (CGVS vrouw A. K. (14.07.2011), p. 11). Er werd eerder beslist dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op wezenlijke wijze ondermijnd werd omwille van verschillende tegenstrijdigheden en ongerijmdheden in de verklaringen van uzelf en deze van uw zoon. Gezien het gebrek aan geloofwaardigheid van de eerder door u in het kader van uw eerste asielaanvraag verklaarde asielproblemen, kan evenmin geloof worden gehecht aan problemen die u in het causaal verlengde van deze problemen legt. Uw verklaring volgens dewelke uw vrouw dreigtelefoons kreeg, is niet van die aard dat ze de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid weerleggen. Wat betreft de documenten die u neerlegt ter staving van onderhavige nieuwe asielaanvraag, dient te worden opgemerkt dat ze de appreciatie van uw eerste asielaanvraag evenmin kunnen ontkrachten. Immers, de kopie van een foto van u en uw gezin bevat geen enkele informatie met betrekking tot de door u verklaarde problemen. Wat de kopie van uw militair boekje en de kopie van uw geboorteakte betreft, dient opgemerkt te worden dat u deze documenten reeds bij uw eerste asielaanvraag heeft neergelegd. Deze documenten bevatten geen informatie betreffende de door u verklaarde problemen. Wat het geneesmiddelenvoorschrift betreft, dient eveneens opgemerkt te worden dat het geen informatie bevat over de door u verklaarde problemen. Immers, dit document toont enkel aan dat een arts u een bepaald medicijn heeft voorgeschreven. Wat de door uw vrouw neergelegde documenten - een kopie van jullie huwelijksakte en een kopie van haar geboorteakte - betreft, dient eveneens opgemerkt te worden dat ze geen informatie bevatten betreffende de door u verklaarde problemen. De kopie van jullie huwelijksakte toont enkel aan dat u en A. K. officieel gehuwd zijn en de kopie van de geboorteakte van uw vrouw toont enkel haar identiteit aan. Volledigheidshalve zij erop gewezen dat uw echtgenote en uw zoon opnieuw verwijzen naar uw medische problemen als asielmotief. U had dit motief ook reeds in het kader van uw eerste asielaanvraag aangehaald. Toen werd door het Commissariaat-generaal geoordeeld dat de verklaarde medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1A (2) van de Conventie van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Welnu, in de verklaringen van uw echtgenote en uw zoon werden evenmin elementen gevonden die vermogen deze inschatting te weerleggen. Uw echtgenote en uw zoon stellen beide dat de verzorging die u in Armenië voor uw nieraandoening kreeg, slecht was, dat meer bepaald de kunstnieren die voor uw nierdialyses werden gebruikt, 4 à 5 keren werden hergebruikt. Nergens uit de verklaringen van uw echtgenote of uw zoon blijkt echter dat er discriminatoire motieven aan de basis hiervan zouden liggen, of dat er met deze medische aanpak enige intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid of fysieke integriteit zou zijn gemoeid. Uw echtgenote en uw zoon stellen beide dat in Armenië de kunstnieren ook bij andere patiënten in het ziekenhuis waar u zich liet verzorgen, 4 à 5 keren worden gebruikt (CGVS echtgenote, p. 14; CGVS tweede asielaanvraag zoon, p. 5). Eveneens stelt uw echtgenote dat de kunstnieren in andere Armeense ziekenhuizen ook 4 à 5 keren worden gebruikt (CGVS echtgenote, p. 14). Uw zoon verklaart niet te weten of men in andere ziekenhuizen in Armenië dezelfde methode hanteert (CGVS tweede asielaanvraag zoon, p. 5). Ook weet hij niet om welke reden er voor u 1 kunstnier voor 4 dialyses wordt gebruikt (CGVS tweede asielaanvraag zoon, p. 5). U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en

Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van voornoemde wet van 15 december 1980. 2 Voorgaande vaststellingen indachtig, moet worden vastgesteld dat er op grond van de door u aangereikte gegevens en uiteengezette motieven onvoldoende gegevens voorhanden zijn om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade." Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming. Het door u neergelegd document is niet van die aard dat ze bovenstaande beslissing kan wijzigen. Immers, de kopie van uw geboorteakte bevat louter gegevens omtrent uw identiteit die niet worden betwist. Doch dit document bevat geen informatie betreffende de problemen die u en uw familie in Armenië zouden hebben gekend.

C. Conclusie *Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

Aangaande A. G. (tweede verzoeker):

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 26 juli 2010, verklaart er zich op 1 juni 2011 een tweede maal vluchteling.

1.2. Op 19 augustus 2011 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 22 augustus 2011 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Armeens staatsburger te zijn en van Armeense origine te zijn. Op 26 juli 2010 bent u in België toegekomen en op dezelfde dag diende u hier, samen met uw vader, L. A. (O.V. 6.661.613), een eerste asielaanvraag in. Op 19 november 2010 nam het CGVS terzake een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, waartegen u een beroep aanhangig maakte bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Deze beslissing werd op 25 februari 2011 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U heeft vervolgens nagelaten om een cassatieberoep in te leiden. Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, diende u hier op 1 juni 2011, samen met uw vader, L. A. (O.V. 6.661.613), een tweede asielaanvraag in. Ook uw moeder, A. K. (O.V. 6.661.613), en uw zus, S. A. (O.V. 6.823.085), dienden op 1 juni 2011 in België een eerste asielaanvraag in. Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw tweede asielaanvraag, evenals uw eerste asielaanvraag, baseert op de vluchtmotieven die door uw vader, L. A. (O.V. 6.661.613), werden aangehaald. Ook haalt u aan dat uw vader, een nierpatiënt, in Armenië slecht verzorgd werd. Immers, uw vader kreeg er dialyse met kunstnieren die 4 keren werden gebruikt. U bent in het bezit van een kopie van uw militair boekje en een kopie van uw geboorteakte.

B. Motivering

U verklaart dat alle redenen voor uw asielaanvraag gelinkt zijn aan de problemen van uw vader, L. A. (O.V. 6.661.613) (CGVS, p. 5). U verklaart zelf geen problemen te hebben gekend (CGVS, p. 5). Aangezien in het kader van de tweede asielaanvraag van uw vader, L. A. (O.V. 6.661.613), de beslissing is genomen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing van uw vader werd als volgt gemotiveerd: "Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire 1 beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op wezenlijke wijze ondermijnd werd omwille van verschillende tegenstrijdigheden en ongerijmdheden tussen verklaringen van uzelf en deze van uw zoon, G. A. (O.V. 6.661.621). Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Ook het cassatieberoep dat u hiertegen indiende bij de Raad van State werd verworpen. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast. Het CGVS kan zich er toe beperken om in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen. Aangezien u in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag volhardt in de

asielmotieven die eerder als ongeloofwaardig werden beschouwd, mag er van u worden verwacht dat u nieuwe elementen aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat de uitkomst van uw vorige asielaanvraag incorrect is en u alsnog in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. In casu komt het CGVS tot de slotsom dat u geen dergelijke elementen naar voren brengt. Zo moet worden vastgesteld dat u ter ondersteuning van uw tweede asielaanvraag verklaringen aflegt met betrekking tot gebeurtenissen die voortvloeien uit de moeilijkheden die u in het kader van uw vorige asielaanvraag heeft toegelicht. Meer bepaald verklaart u dat uw vrouw telefoontjes in Moskou kreeg (CGVS, p. 7). Hoewel u slecht op de hoogte bent van de omstandigheden van deze telefoontjes, blijkt uit de verklaringen van uw vrouw dat deze dreigtelefoontjes te maken hebben met de problemen die u in Armenië verklaarde te hebben gehad (CGVS vrouw A. K. (14.07.2011), p. 11). Er werd eerder beslist dat de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag op wezenlijke wijze ondermijnd werd omwille van verschillende tegenstrijdigheden en ongerijmdheden in de verklaringen van uzelf en deze van uw zoon. Gezien het gebrek aan geloofwaardigheid van de eerder door u in het kader van uw eerste asielaanvraag verklaarde asielp Problemen, kan evenmin geloof worden gehecht aan problemen die u in het causaal verlengde van deze problemen legt. Uw verklaring volgens dewelke uw vrouw dreigetelefoons kreeg, is niet van die aard dat ze de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid weerleggen. Wat betreft de documenten die u neerlegt ter staving van onderhavige nieuwe asielaanvraag, dient te worden opgemerkt dat ze de appreciatie van uw eerste asielaanvraag evenmin kunnen ontkrachten. Immers, de kopie van een foto van u en uw gezin bevat geen enkele informatie met betrekking tot de door u verklaarde problemen. Wat de kopie van uw militair boekje en de kopie van uw geboorteakte betreft, dient opgemerkt te worden dat u deze documenten reeds bij uw eerste asielaanvraag heeft neergelegd. Deze documenten bevatten geen informatie betreffende de door u verklaarde problemen. Wat het geneesmiddelenvoorschrift betreft, dient eveneens opgemerkt te worden dat het geen informatie bevat over de door u verklaarde problemen. Immers, dit document toont enkel aan dat een arts u een bepaald medicijn heeft voorgeschreven. Wat de door uw vrouw neergelegde documenten - een kopie van jullie huwelijksakte en een kopie van haar geboorteakte - betreft, dient eveneens opgemerkt te worden dat ze geen informatie bevatten betreffende de door u verklaarde problemen. De kopie van jullie huwelijksakte toont enkel aan dat u en A. K. officieel gehuwd zijn en de kopie van de geboorteakte van uw vrouw toont enkel haar identiteit aan. Volledigheidshalve zij erop gewezen dat uw echtgenote en uw zoon opnieuw verwijzen naar uw medische problemen als asielmotief. U had dit motief ook reeds in het kader van uw eerste asielaanvraag aangehaald. Toen werd door het Commissariaat-generaal geoordeeld dat de verklaarde medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1A (2) van de Conventie van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Welnu, in de verklaringen van uw echtgenote en uw zoon werden evenmin elementen gevonden die vermogen deze inschatting te weerleggen. Uw echtgenote en uw zoon stellen beide dat de verzorging die u in Armenië voor uw nieraandoening kreeg, slecht was, dat meer bepaald de kunstnieren die voor uw nierdialyses werden gebruikt, 4 à 5 keren werden hergebruikt. Nergens uit de verklaringen van uw echtgenote of uw zoon blijkt echter dat er discriminatoire motieven aan de basis hiervan zouden liggen, of dat er met deze medische aanpak enige intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid of fysieke integriteit zou zijn gemoeid. Uw echtgenote en uw zoon stellen beide dat in Armenië de kunstnieren ook bij andere patiënten in het ziekenhuis waar u zich liet verzorgen, 4 à 5 keren worden gebruikt (CGVS echtgenote, p. 14; CGVS tweede asielaanvraag zoon, p. 5). Eveneens stelt uw echtgenote dat de kunstnieren in andere Armeense ziekenhuizen ook 4 à 5 keren worden gebruikt (CGVS echtgenote, p. 14). Uw zoon verklaart niet te weten of men in andere ziekenhuizen in Armenië dezelfde methode hanteert (CGVS tweede asielaanvraag zoon, p. 5). Ook weet hij niet om welke reden er voor u 1 kunstnier voor 4 dialyses wordt gebruikt (CGVS tweede asielaanvraag zoon, p. 5). U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van voornoemde wet van 15 december 1980. Voorgaande vaststellingen indachtig, moet worden vastgesteld dat er op grond van de door u aangereikte gegevens en uiteengezette motieven onvoldoende gegevens voorhanden zijn om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade." Wat de documenten betreft die u neerlegt ter staving van uw nieuwe asielaanvraag, dient te worden opgemerkt dat ze de appreciatie van uw eerste asielaanvraag niet kunnen ontkrachten. Immers, de kopie van uw militair boekje en de kopie van u geboorteakte bevatten gegevens over uw identiteit die geenszins betwist worden. Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat u deze documenten reeds bij uw eerste asielaanvraag heeft neergelegd. Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop

zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroepen verzoekers zich op een schending van artikel 1A2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, een schending van artikel 15, sub c van richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 gelezen in samenhang met artikel 2, sub e van deze richtlijn, een schending van de artikelen 48/2, 48/3 en 62 van de vreemdelingenwet, een schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, minstens de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering, een schending van de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek de rechten van verdediging en de zorgvuldigheidsverplichting, een schending van de artikelen 2 en 3 van het E.V.R.M. en een manifeste beoordelingsfout. Verzoeker stelt dat hij het niet eens is met de argumentatie van de commissaris-generaal. Het verhaal van verzoeker is wel degelijk coherent gelet op diens zieke toestand en vormt hierdoor minstens een begin van bewijs. Verzoeker is van mening dat hij valt onder de wettelijke, administratieve, politieke en gerechtelijke maatregelen die op zichzelf discriminerend zijn of op discriminerende wijze worden uitgevoerd door schuldig verzuim van zijn overheid. Als een kunstnier 4 of 5 keer hergebruikt wordt dan is dit een vernederende behandeling van de eigen overheden.

2.2. De algemene motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de genoemde Wet van 29 juli 1991 alsook de specifieke motiveringsverplichting vervat in artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te geven dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.416; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissing kennen. Zij voeren bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

2.3. De eerste asielaanvraag van eerste verzoeker werd afgewezen op grond van de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas gelet op de vele tegenstrijdigheden in zijn verklaringen zowel ten aanzien van de verklaringen van zijn zoon als in zijn eigen opeenvolgende verklaringen alsmede de vaststelling dat dat verzoeker ondanks zijn voorgehouden vrees aldaar nog gedurende een klein jaar om de 48 uur naar Guymri terugkeerde voor medische verzorging. Deze negatieve beslissing van de commissaris-generaal werd bevestigd door een arrest van de Raad op 25 februari 2011. Ook het cassatieberoep dat hertegen werd ingediend werd verworpen.

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

Ter ondersteuning van zijn tweede asielaanvraag stelt verzoeker nog steeds vervolging te vrezen omwille van dezelfde problemen. Verzoekers echtgenote kreeg in Moskou dreigtelefoontjes. Verzoeker legt eveneens de volgende documenten neer: een kopie van een foto van hem en zijn gezin, een kopie van zijn militair boekje, een kopie van zijn geboorteakte en een geneesmiddelenvoorschrift.

Verzoekers eerste asielaanvraag werd afgewezen op grond van de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen. De bestreden beslissing stelde dan ook terecht vast dat gelet op het gebrek aan geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen in het kader van zijn eerste asielaanvraag er evenmin geloof kan worden gehecht aan de problemen die verzoeker in het verlengde van deze eerdere verklaringen ten berde brengt. Verzoekers verklaring dat zijn vrouw dreig telefoons kreeg, is niet van dien aard dat ze de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid kan weerleggen. Ook de documenten die verzoeker neerlegt ter staving van onderhavige nieuwe asielaanvraag, kunnen de negatieve appreciatie van zijn eerste asielaanvraag niet ontkrachten. Immers, de kopie van een foto, de kopie van het militair boekje en de kopie van de geboorteakte bevatten geen informatie betreffende de door verzoeker verklaarde problemen.

Wat betreft de door verzoeker aangehaalde medische problemen werd ook hier door de bestreden beslissing terecht vastgesteld dat deze geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1A (2) van de Conventie van Genève, juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Nergens uit de verklaringen van verzoeker, zijn echtgenote of zijn zoon blijkt echter dat er discriminatoire motieven aan de basis hiervan zouden liggen, of dat er met deze medische aanpak enige intentionele bedreiging van verzoekers leven, vrijheid of fysieke integriteit zou zijn gemoeid. Zowel verzoekers echtgenote als zijn zoon verklaarden beide dat in Armenië de kunstnieren ook bij andere patiënten in het ziekenhuis waar verzoeker zich liet verzorgen, 4 à 5 keren worden gebruikt (CGVS echtgenote, p. 14; CGVS tweede asielaanvraag zoon, p. 5). Verzoeker toont derhalve niet aan dat er discriminatoire maatregelen aan de basis van deze behandeling liggen.

Verzoekers verweer beperkt zich tot een theoretische uiteenzetting van rechtsprincipes en wetsartikelen die geenszins worden betrokken op de bestreden beslissing. Een dergelijk verweer is echter niet van aard dat zij de motieven van de bestreden beslissing op afdoende wijze kan weerleggen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente motieven die de Raad beaamt en overneemt. Verzoeker komt derhalve niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 noch voor subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De eerste asielaanvraag van verzoekster en de tweede asielaanvraag van tweede verzoeker steunen integraal op het asielrelaas van eerste verzoeker. Zij verklaren beide geen eigen of andere motieven in te roepen. Ook het verzoekschrift dat werd opgesteld in naam van de drie verzoekende partijen vermeldt geen eigen motieven voor verzoekster en tweede verzoeker.

Bijgevolg maken ook verzoekster en tweede verzoeker niet aannemelijk dat zij gegronde redenen hebben om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en dat zij een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig december tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER